

O KÁNTROVÝCH DŇOCH

HISTORIA A SÚČASNOŠŤ

Kántrové dni, latinsky Quatuor tempora, majú svoj pôvod v starobylych agrárnych slávnostiach spojených s oslavnými a ďakovnými obradmi za pozbieranú úrodu. starom Ríme sa vykonávali v jednotlivých ročných obdobiach tak, že letné boli spojené so žatvou, jesenné s vinobraním a zimné so zberom neskorých olív. Je pravdepodobné, že y takejto podobe ich prebrali aj kresťania, ktorí v nich videli posvätenie jednotlivých ročných období. Preto sa od staroveku spájali s pôstom a modlitbou. Kedy k nim pribudol štvrtý, jarný termín, nie je známe, ale štvrtročne zachovávaný pôst spomína už pápež Gelázus I. v piatom storočí, pričom svätý Lev Veľký (440 -461) stanovil za pôstne dni stredu, piatok a sobotu. Definitívne ich usporiadal a pre celú Cirkev pred- písal pápež svätý Gregor VII. (1073 - 1085), keď stanovil, aby kresťania prosili o požehnanie svojej práce a ďakovali za úrodu vždy na začiatku nového ročného obdobia: v treťom adventnom týždni (po sviatku svätej Lucie) a v prvom pôstnom týždni, počas Svätodušnej oktávy a v týždni po Povýšení Svätého kríža. Streda, piatok a sobota V týchto týždňoch boli považované za štvrtročnú duchovnú obnovu spojenú s modlitbou, pôstom a skutkami milosrdnej lásky.

V súčasnosti platí, že počas kántrových dní Cirkev prosí Pána Za rozličné ľudské potreby, najmä za zemskú úrodu a požehnanie pre ľudskú prácu, a verejne ďakuje Bohu. Spôsob ich slávenia majú určiť biskupské konferencie (porov. Všeobecné smernice o liturgickom roku a o kalendári, 45 - 46). To, že tieto dni už nepatria medzi dni Prísneho Pôstu a zdržanlivosti, ustanovil 17. februára 1966 pápež svätý Pavol VI. dekrétom Pænitemini.

Tieto dni však stále považujeme za pravidelnú, štvrtročnú duchovnú obnovu - teda za čas modlitby odriekania a skutkov lásky - spojenú s duchovným Pohľadom na svet. Keď pozorujeme striedanie ročných období, môžeme si uvedomiť nielen našu spojitosť so zemou, ale aj závislosť od Boha. Jemu ďakujeme za dar života, úrody, všetkého, čo pre život potrebujeme, a zároveň od neho si vyprosujeme požehnanie pre svoju prácu, ale aj vzťahy a rodiny.

U nás stále platí rozhodnutie biskupskej konferencie ČSSR 12. júla 1973, ktorá stanovila, že z troch dní v týždni bude záväzný len jeden, pričom témou jarných

kántrových dní má byť príprava na pokánie, na sviatosť zmierenia a čínorodá láska k blížnemu, počas letných sa máme modliť za jednotu kresťanov a za duchovné povolania, počas jesenných ďakujeme za úrodu, a zimné sú prípravou na príchod Kristovho kráľovstva do našich rodín; modlíme sa počas nich aj za duchovnú obnovu rodín, za pokoj a spravodlivosť vo svete (porov. Directorium officii divini persolvendi sacrique peragendi pro Anno Domini MCMLXXIV, s. 14- 15). Prežitie kántrových dní je možné usporiadať v rovine farnosti spoločnou modlitbou na stanovené úmysly. Ak to liturgické normy dovoľia, aj slávením svätej omše s použitím príslušného omšového formulára (pozri s. 24 - 25), alebo aspoň spoločných modlitieb veriacich. Zároveň je dobré povzbudiť veriacich k zachovaniu dobrovoľného pôstu a zdržanlivosti, k vykonaniu skutkov pokánia a dobročinnnej lásky podľa vlastných možností, k návšteve svätej omše alebo k čítaniu Svätého písma.